

Llei 2/2017, del 9 de febrer, qualificada de modificació de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
 - Article 1. *Modificació de l'enunciat del títol I*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 9 de febrer del 2017 ha aprovat la següent:

Llei 2/2017, del 9 de febrer, qualificada de modificació de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia

Exposició de motius

La Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia va ser aprovada pel Consell General amb l'objectiu d'ordenar la seguretat pública, i establir i regular les funcions, l'estructura i l'organització del Cos de Policia, així com el règim estatutari i disciplinari dels seus membres, en virtut de cent onze articles estructurats en quatre títols, una disposició addicional, nou disposicions transitòries, una disposició derogatòria, i tres disposicions finals. La Llei va substituir el Decret orgànic del Servei de Policia, del 3 de juliol de 1989, amb l'objectiu de configurar un Cos de Policia al servei dels ciutadans, que té com a missió garantir la seguretat ciutadana i l'exercici lliure dels drets i les llibertats reconeguts a la Constitució, i que actua sota la dependència orgànica i funcional del Govern, o sota la dependència funcional dels batlles, els tribunals i el Ministeri Fiscal quan els seus membres exerceixen funcions de policia judicial.

L'exposició de motius de la Llei qualificada del Cos de Policia fa referència a l'inici d'una nova etapa en la història de la Policia andorrana des que, l'any 1931, va ser creada amb la denominació de "Servei d'Ordre". I més de deu anys després de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, cal concloure que ha estat així. En efecte, aquesta Llei només ha estat modificada molt puntualment en una ocasió recent, mitjançant la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública, i ha proporcionat fins avui un marc jurídic i normatiu complet i adequat que ha permès assolir amb escreix les finalitats cercades amb la seva aprovació. Tanmateix, el temps transcorregut d'ençà que va entrar en vigor aconsella una revisió profunda de les disposicions normatives que en formen part per adequar-les a la realitat i les necessitats actuals, com també l'addició de disposicions noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

Així, es promou una segona modificació de la Llei qualificada del Cos de Policia, amb un abast molt més ampli i general que la modificació anterior, mitjançant una Llei que es desglossa en cent tretze articles que reformen la gran majoria de disposicions de la Llei vigent, sis disposicions transitòries i sis disposicions finals.

Els articles 1 a 17 modifiquen parcialment o amplien, segons el cas, el títol I de la Llei per millorar, en primer lloc, l'encaix formal del Cos de Policia. En conseqüència, es defineix el Cos de Policia com un cos especial dins l'àmbit de l'Administració general, i se n'estableix l'adscripció al Departament de Policia, el qual s'adscriu al seu torn al ministeri competent en matèria d'interior. També es perfecciona la definició dels membres del Cos de Policia i es diferencien expressament dels funcionaris o agents que pertanyen al Cos General i que hi realitzen funcions administratives, tècniques o de suport; es regula la integració d'ambdós col·lectius prop del Cos i del Departament de Policia, i es defineix l'àmbit d'aplicació de la Llei en relació amb aquests col·lectius. Tot seguit s'amplien els principis d'actuació dels membres del Cos i, en concret, les condicions i els requisits per a l'ús de l'arma o les armes de foc, i dels mitjans de subjecció i coercitius autoritzats, i els supòsits d'incompatibilitats. Així mateix, s'afegeix un article que, més enllà dels principis d'actuació, agrupa les obligacions dels membres del Cos que fins ara es trobaven explícitament o implícitament ressenyades d'una forma dispersa, tot incrementant-ne també la relació.

D'altra banda, s'estén l'àmbit d'actuació del Cos de Policia més enllà del territori andorrà en supòsits excepcionals i d'emergència, i s'hi incideix particularment quan es tracta de rebre o impartir cursos de formació. I, pel que fa als articles que regulen les unitats de policia judicial, es mantenen inalterats quant al fons però se n'actualitza la redacció.

Els articles 19 a 31 reformen o deroguen diversos articles del títol II, dedicats a l'uniforme, les divises i els distintius d'identificació, i les armes de foc i els mitjans de subjecció i coercitius. Pel que fa a les armes de foc autoritzades, se'n regula d'una forma més detallada la prohibició de la tinença, el port i l'ús. A més, es fa esment com a novetat dels mitjans de subjecció i coercitius; es preveu l'obligació de seguir la formació específica i continuada oportuna per poder-los dur i emprar, com s'esdevé amb les armes de foc, i es palesa per primera vegada que la tinença, el port i l'ús d'aquests mitjans queden condicionats al fet que també puguin dur les armes de foc i fer-ne ús. Finalment, s'introdueixen les obligacions eventuais de registre, informe i revisió mèdica amb posterioritat a l'ús de les armes de foc i dels mitjans de subjecció i coercitius.

Els articles 32 a 48 modifiquen gairebé tots els articles del títol III de la Llei qualificada del Cos de Policia, que fan referència a l'estructura i l'organització del Cos, malgrat que puntualment també s'addiciona o es deroga algun article. Es defineixen més detalladament les

competències que corresponen a la Direcció superior o al ministre d'una banda, i a la Direcció del Cos de Policia d'altra banda. En relació amb l'estructura jeràrquica, s'elimina el grau de sotsoficial major que no gaudia d'un nivell de classificació propi i diferenciat, s'atorga carta de naturalesa legal al grau de comissari de primera, es palesa que el director i els directors adjunts no són un grau sinó una funció, i es precisen les funcions que corresponen als membres del Cos que pertanyen a cadascuna de les escales jeràrquiques en què s'estructura. Tot plegat amb l'objectiu d'acomplir amb els pronunciaments judicials esdevinguts en el passat, d'ampliar les perspectives de carrera professional dins el Cos de Policia, i de reconèixer als comandaments l'ocupació i la classificació que els correspon d'acord amb l'especialització i la complexitat creixent de les tasques que tenen encomanades. En aquest mateix sentit, es fa referència per primera vegada a l'estructura orgànica, i es propicia la creació i es regulen d'una forma més detallada els serveis i les estructures funcionals que es poden crear per aconseguir la missió i les funcions encomanades al Cos de Policia.

Els articles 49 a 70 encabeixen les normes relatives a l'accés i la promoció, la formació, els policies auxiliars i l'avaluació de l'acompliment, en un nou títol IV, i les reformen gairebé íntegrament, a excepció dels articles relatius a l'avaluació de l'acompliment. Així, pel que fa al procés de provisió de les places vacants i de nova creació de membre del Cos de Policia, s'hi incideix a partir d'ara des d'una perspectiva seqüencial, sense perjudici que es prevegin les normes específiques aplicables a cadascun dels dos procediments de provisió de les places, que són el procediment selectiu d'ingrés i la promoció interna, i sense desvirtuar els principis fonamentals que es contenen en la Llei fins ara vigent. Això permet dotar les normes sobre l'accés i la promoció interna dins el Cos de Policia d'una claredat expositiva i una coherència global més grans. A tall d'exemple, es regula en primer lloc la proposta i la decisió per a la provisió de les places vacants i de nova creació de membre del Cos, i el procediment inicial que cal seguir a aquest efecte en relació amb els membres que es troben en situació d'excedència sense reserva de plaça. Després es fa referència al procediment subsegüent, que consisteix pròpiament en la provisió pel procediment selectiu d'ingrés o per promoció interna, segons si aquesta provisió concerneix, respectivament, l'escala bàsica i el grau d'agent de policia, o les altres escales i graus. I es relacionen els requisits que cal aconseguir per aspirar a una plaça vacant o de nova creació de membre del Cos de Policia: d'una banda, els requisits mínims aplicables a tots els candidats, i, d'altra banda, els requisits addicionals aplicables als que hi aspiren bé pel procediment selectiu d'ingrés, bé per promoció interna. Convé destacar que s'eliminen a priori les limitacions relatives a l'edat i, en canvi, es reforcen les exigències en matèria d'honorabilitat i de titulació, de manera que per aspirar a una plaça que pertany a l'escala bàsica cal estar en possessió del títol de batxillerat o el seu equivalent, mentre que si la plaça pertany a l'escala intermèdia, executiva o superior, cal estar en possessió d'un títol d'ensenyament superior universitari. També es regulen els sistemes i les proves per a la provisió de les places vacants o de nova creació, les bases de la convocatòria, i la valoració dels mèrits tot ampliant-ne l'abast: així, es tenen en compte com a novetat la capacitació adquirida en estudis d'ensenyament superior i en cursos de perfeccionament professional i especialització, i l'absència de sancions disciplinàries fermes. Finalment, es fa referència al Comitè Tècnic de Selecció, i es detallen els períodes de formació i de prova un cop s'ha obtingut la plaça vacant o de nova creació, tot delegant però a la via reglamentària la determinació de la duració d'aquests períodes perquè es pugui adaptar a les places de què es tracti i a les funcions que hi són inherents, i a les necessitats generals del Cos de Policia.

En relació amb la formació, s'introdueix per primera vegada el concepte de la formació continuada i de les accions de desenvolupament personal, i s'habilita el director del Cos de Policia per subscriure acords o convenis en aquest àmbit, sense perjudici de les competències del ministre competent o del Govern, i dels requeriments establerts en el cas dels tractats internacionals. I pel que fa als policies auxiliars, se'n reforma la regulació vigent tot ampliant els requisits que cal aconseguir per aspirar a aquest lloc de treball, però suprimint les limitacions estrictes sobre l'edat mínima i màxima que, a la pràctica, han impedit que aquesta figura es pogués implementar.

Els articles 71 a 91 incideixen en els dos primers capítols del nou títol V de la Llei qualificada del Cos de Policia, que estan dedicats al règim estatutari, i en modifiquen gairebé tots els articles, n'afegeixen de nous i en deroguen d'altres. Per primera vegada s'estableix un catàleg genèric de drets i deures, i s'addicionen dos nous articles que fan referència a la seguretat i la salut en el treball, i a la vigilància de l'estat de salut dels membres del Cos de Policia en funció dels riscos inherents a l'activitat que desenvolupen. Al mateix temps es diferencien clarament les resultes dels exàmens de salut específics i de la revisió psicotècnica o mèdica, i la situació de reforma, atès que parteixen de premisses diferents. També es modifica puntualment i des d'una perspectiva eminentment formal la regulació relativa a la retribució, i a les distincions, les recompenses i les gratificacions. I es fa una referència explícita als mitjans tècnics i operatius i a les instal·lacions que requereix el Cos de Policia per a l'exercici de les seves funcions.

D'altra banda, en relació amb les situacions administratives, es regula, juntament amb la comissió de serveis, l'adscripció temporal per ocupar llocs de treball amb reserva de plaça, amb els mateixos requisits i efectes, i també el trasllat. Pel que fa a la jubilació, es fa remissió les disposicions de la Llei de la funció pública i de la Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública. I quant als drets sindicals, s'introdueix un article que pretén millorar la seguretat jurídica i que, per tant, remet la regulació supletòria d'aquesta matèria a la Llei qualificada de llibertat sindical. Pel que fa a la regulació relativa al Consell de la Policia, es modifica parcialment a efectes formals i per clarificar que la competència per a l'emissió d'informes previs i preceptius ho és en relació amb els avantprojectes de llei i els projectes de reglaments.

Els articles 92 a 111 reformen íntegrament i completen el tercer capítol del nou títol V, relatiu al règim disciplinari, tot establint en primer lloc, després de preveure les disposicions generals en matèria de responsabilitat disciplinària, una nova relació de drets que emparen els membres del Cos de Policia que són objecte d'un procediment disciplinari. Posteriorment s'actualitzen i s'amplien els supòsits de faltes molt greus, greus i lleus en què poden incórrer, o se'n varia la qualificació, d'acord amb la casuística evidenciada d'ençà de l'entrada en vigor de la Llei qualificada del Cos de Policia. A tall d'exemple, s'incorporen com a faltes molt greus l'incompliment reiterat de la jornada de treball sense causa justificada, l'actuació sense la decisió necessària i amb retard, quan en depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable, o l'abandonament o la pertorbació greu del servei; com a faltes greus, la no-assistència a les reunions de treball i les accions formatives degudament convocades sense causa justificada, o l'incompliment de les obligacions en matèria de seguretat i salut en el treball, i com a faltes lleus, el fet de no tenir en vigor els documents, permisos o autoritzacions exigits per aconseguir les funcions inherents al lloc de treball, o de no respectar els terminis de lliurament dels documents justificatius escaients. D'altra banda, es regula separatament i més

detalladament la prescripció de les faltes i les sancions. I pel que fa a les sancions, es concorden amb les que estableix la Llei de la funció pública tot ampliant-les en alguns casos: així, per exemple, es preveu com a novetat la sanció de destitució del càrrec de comandament en cas de faltes molt greus i greus, i també esdevé possible decidir la reubicació obligatòria en un altre lloc de treball quan es comet una falta molt greu. A més, es regulen les conseqüències no només de la sanció de suspensió temporal de les funcions, sinó també de la sanció esmentada de reubicació obligatòria en un altre lloc de treball. I s'amplien els criteris per graduar les sancions i per fer possible una individualització més gran quan calgui imposar-ne.

Pel que fa al procediment disciplinari, se'n fa una nova regulació més detallada i des d'una perspectiva seqüencial, tot distingint clarament les fases inicial, d'instrucció i de resolució de l'expedient. En concret, es regulen per primera vegada les conseqüències de l'abstenció de l'instructor, o de la variació sobrevinguda en la qualificació de la falta presumptament comesa. I a més, s'amplien o es completen puntualment les normes relatives a les mesures cautelars, a l'extinció de la responsabilitat, a l'anotació i la comunicació de les sancions, a la rehabilitació, i a la prejudicialitat penal.

L'article 112 deroga la disposició addicional i moltes de les disposicions transitòries i finals de la Llei qualificada del Cos de Policia, atès que han deixat de tenir raó de ser o ja s'ha esgotat el seu desplegament des que va entrar en vigor, se substitueixen per les noves disposicions d'aquesta Llei o, com s'esdevé amb la disposició addicional que estableix un complement retributiu, es decideix eliminar-lo per als nous membres del Cos. Finalment, l'article 113 addiciona un annex a la Llei qualificada del Cos de Policia que relaciona les ocupacions professionals tipus, les classificacions professionals i els llocs de treball dels membres del Cos.

La Llei es clou amb sis disposicions transitòries i sis disposicions finals. Les sis disposicions transitòries tenen com a finalitat establir quines són les normes aplicables en matèria disciplinària pel que fa als expedients que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor de la Llei; preservar el grau de sotsoficial major als membres que el tinguin reconegut malgrat la seva eliminació d'ara endavant; relacionar en quins supòsits els membres del Cos de Policia no poden acollir-se a la jubilació voluntària, tots ells vinculats a motius disciplinaris o penals taxats; garantir el dret de continuar percebent el complement específic que s'ha eliminat als membres del Cos que ja en formin part a la data en què la Llei esdevingui vigent; regular el règim transitori relatiu a la pèrdua eventual del complement específic en cas de reforma, i permetre als membres del Cos de Policia que estiguin desenvolupant funcions i responsabilitats en les unitats de policia judicial amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, de poder continuar sent adscrits a aquestes unitats, i disposar d'un termini raonable per adquirir la formació necessària que es prevegi reglamentàriament.

En darrera instància, les disposicions finals primera, segona i tercera modifiquen puntualment o deroguen quatre articles de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993; un article de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, i un article de la Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical, per adaptar formalment la regulació de la policia judicial al contingut d'aquesta Llei, per palesar que el complement específic que perceben els funcionaris dels cossos especials inclou el concepte que consisteix en les funcions permanents, i per fer concordar el contingut de la Llei qualificada de llibertat sindical i d'aquesta Llei. I les disposicions finals quarta, cinquena i sisena encomanen al Govern el desplegament reglamentari de la Llei i l'aprovació d'un codi deontològic; l'habiliten per publicar els textos consolidats corresponents, i determinen la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1. *Modificació de l'enunciat del títol I*

Es modifica l'enunciat del títol I de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia, el qual queda redactat com segueix:

“Títol I. Disposicions generals. Principis d'actuació i obligacions. Àmbit d'actuació i funcions. Unitats de policia judicial”

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.